TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. lapkričio 7 d.*

„Nacionalinė administracinė procedūra — Išimtinai vidaus situacija — Administraciniai aktai — Pareiga motyvuoti — Galimybė pateikti motyvus vykstant teismo procesui dėl administracinio akto — SESV 296 straipsnio antros pastraipos ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkto aiškinimas — Teisingumo Teismo jurisdikcijos nebuvimas“

Byloje C-313/12

Dėl *Regione Siciliana* (Italija) 2012 m. birželio 19 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2012 m. birželio 28 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Giuseppa Romeo

prieš

Regione Siciliana

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz (pranešėjas), teisėjai E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby ir C. Vajda,

generalinis advokatas Y. Bot,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— G. Romeo, atstovaujamos *avvocatessa* M. Viaggio,

— Europos Komisijos, atstovaujamos C. Cattabriga ir H. Krämer,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: italų.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl principo, pagal kurį viešojo administravimo aktai turi būti motyvuoti, įtvirtinto SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte (toliau - Chartija), išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant G. Romeo ir *Regione Siciliana* ginčą dėl sprendimo sumažinti G. Romeo pensijos dydį ir susigrąžinti už praėjusius laikotarpius pervestas sumas.

Italijos teisė

3 1990 m. rugpjūčio 7 d. Įstatymo Nr. 241, nustatančio naujas administracines normas ir susipažinimo su administraciniais dokumentais taisykles (GURI, Nr. 192, 1990 m. rugpjūčio 18 d., p. 7), iš dalies pakeisto 2005 m. vasario 11 d. Įstatymu Nr. 15 (GURI, Nr. 42, 2005 m. vasario 21 d., p. 4; toliau - Įstatymas Nr. 241/1990), 1 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Administravimo veikla siekiama įstatymo nustatytų tikslų ir ji reglamentuojama vadovaujantis ekonomiškumo, veiksmingumo, nešališkumo, viešumo ir skaidrumo kriterijais remiantis šiame įstatyme ir kitose nuostatose numatytomis atskiras procedūras reglamentuojančiomis taisyklėmis ir Bendrijos teisėje įtvirtintais principais.“

4 Įstatymo Nr. 241/1990 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse dėl pareigos motyvuoti nurodyta:

„1. Administraciniai sprendimai <...> turi būti motyvuoti, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje numatytus atvejus. Motyvuose turi būti nurodytos faktinės aplinkybės ir teisiniai motyvai, pagal kuriuos administravimo subjektas priėmė šį sprendimą atsižvelgdamas į išankstinio bylos medžiagos nagrinėjimo rezultatus.

2. Norminių ir bendro pobūdžio teisės aktų motyvų nurodyti nereikia.“

5 Įstatymo Nr. 241/1990 21 *octies* straipsnio 2 dalies pirma pastraipa suformuluota taip:

„Sprendimas, priimtas pažeidžiant procedūros taisykles ar taisykles, susijusias su teisės aktų forma, nepanaikinamas, tik jei akivaizdu, atsižvelgiant į tai, jog tai priskirtina administracinės valdžios institucijos kompetencijai, kad jo rezoliucinė dalis nesiskirs nuo faktiškai priimto sprendimo rezoliucinės dalies.“

6 1991 m. balandžio 30 d. Sicilijos regiono įstatymo Nr. 10 dėl nuostatų, susijusių su administraciniais sprendimais, teisės susipažinti su administraciniais dokumentais ir administravimo veiklos funkcionavimo pagerinimu (toliau - Sicilijos regiono įstatymas Nr. 10/1991), 3 straipsnyje pažodžiui pakartojamas Įstatymo Nr. 241/1990 3 straipsnis.

7 Sicilijos regiono įstatymo Nr. 10/1991 37 straipsnyje nurodyta:

„Kiek tai nenumatyta šiame įstatyme, jei suderinamos, taikomos Įstatymo Nr. 241/1990 nuostatos, įskaitant ir vėlesnius pakeitimus bei papildymus, ir jų įgyvendinimo priemonės.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

8 G. Romeo buvo įdarbinta *Regione Siciliana* ir turi teisę į pensiją, kurią šis administravimo subjektas jai perveda. 2007 m. raštu *Regione Siciliana* informavo G. Romeo, kad jos pensija, nustatyta ankstesniu regioniniu dekretu, buvo didesnė nei ta, kuri jai faktiškai turėjo būti mokama, ir kad ši pensija bus sumažinta, o neteisėtai pervestos sumos turi būti susigrąžintos.

9 G. Romeo pateikė ieškinį dėl šio rašto panaikinimo *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* ir nurodė, kad šis aktas visiškai nemotyvuotas, todėl, be kita ko, negalima nustatyti faktinių ir teisinių aplinkybių, pateisinančių jos pensijos sumažinimą ir nepagrįstai pervestų sumų susigrąžinimą. Per teismo procesą *Regione Siciliana*, remdamasis Įstatymo Nr. 241/1990 21 *octies* straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, tvirtino, kad skundžiamas raštas yra teisėtas, ir pateikė papildomų duomenų dėl skundžiamos priemonės motyvavimo.

10 *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* savo iniciatyva iškėlė klausimą, ar Įstatymo Nr. 241/1990 21 *octies* straipsnio 2 dalies pirma pastraipa yra suderinama su Sąjungos teise ir principu, pagal kurį administraciniai sprendimai turi būti motyvuoti, numatytu to paties įstatymo 3 straipsnyje ir Sicilijos regiono įstatymo Nr. 10/1991 3 straipsnyje.

11 Sprendime pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* remiasi argumentais, susijusiais su Teisingumo Teismo jurisdikcija atsakyti į pateiktus klausimus. Jis visų pirma pažymi, kad tiek, kiek tai susiję su pagrindine byla, jis vykdo teismo funkcijas. Pensijų srityje jis turi išimtinę ir neribotą kompetenciją dėl esmės ir yra kompetentingas panaikinti administracinius aktus. Todėl, priešingai, nei buvo nuspręsta bylose, kuriose priimtos nutartys 1999 m. lapkričio 26 d. *ANAS* (C-192/98, Rink. p. I-8583) ir *RAI* (C-440/98, Rink. p. I-8597) ir kuriose Teisingumo Teismas nurodė, kad neturi jurisdikcijos atsakyti į *Corte dei conti* pateiktus klausimus, šioje byloje šis teismas turi būti vertinamas ne kaip administracinės valdžios institucija, o kaip teismas, kaip jis suprantamas pagal SESV 267 straipsnį.

12 Be to, atsižvelgiant į Įstatymo Nr. 241/1990 1 straipsnio 1 dalyje numatytą nuorodą į Sąjungos teisę, šį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateisina būtinybė visiems administraciniams aktams vienodai taikyti reikalavimą motyvuoti kaip Europos administracinės teisės principą. Panašioje byloje gavęs *Corte dei conti* klausimus, kurie yra tokie patys kaip antrasis ir trečiasis klausimai, pateikti šioje byloje, Teisingumo Teismas 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendime *Cicala* (C-482/10, Rink. p. I-14139) nusprendė, kad Įstatymo Nr. 241/1990 1 straipsnio 1 dalyje nėra tiesioginės ir besąlyginės nuorodos į SESV 296 straipsnio antrą pastraipą ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktą, todėl konstatavo, kad neturi jurisdikcijos atsakyti į pateiktus klausimus.

13 Tačiau reikėtų Teisingumo Teismui vėl pateikti tuos pačius klausimus ir dar papildomą, atsižvelgiant į 2011 m. gegužės 10 d. *Consiglio di Stato* sprendimą (Sprendimas Nr. 2755/2011) dėl administracinio akto, priimto su gyvūnija ir medžiokle susijusio planavimo srityje, neteisėtumo teisinių pasekmių. Pastarasis teismas, remdamasis prie 2010 m. liepos 2 d. Įstatyminio dekreto Nr. 104 pridėto Administracinio proceso kodekso 1 straipsniu, kuriame numatyta, kad „administracinis teismas užtikrina visišką ir veiksmingą priežiūrą pagal konstitucinius ir Europos teisės principus“, tiesiogiai ir besąlygiškai taikė SESV 264 straipsnį esant išimtinai vidaus situacijai, o nacionalinių procesinių taisyklių netaikė.

14 *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* remdamasis tuo daro išvadą, kad *Consiglio di Stato* nesivadovavo minėtu Sprendimu *Cicala*, kai nusprendė, jog SESV 264 straipsnis yra taikytinas, ir taip pat klausia, ar šis teismas teisingai taikė su šiuo straipsniu susijusią Teisingumo Teismo praktiką.

15 Atsižvelgiant į minėtą *Consiglio di Stato* sprendimą, Teisingumo Teismo teigimu, kyla klausimas, ar nacionalinis teismas, remdamasis nacionalinės teisės aktu, kuriuo tiesiogiai ir besąlygiškai nukreipiama į Sąjungos teisę, gali šią teisę aiškinti ir taikyti klaidingai.

16 Kalbant apie šią bylą, *Corte dei Conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* mano, kad Įstatymo Nr. 241/1990 21 *octies* straipsnis, kaip jis išaiškintas nacionalinėje teismų praktikoje, prieštarauja Teisingumo Teismo praktikai administracinių aktų motyvavimo srityje. Jei šis teismas turėtų taikyti šį taip išaiškintą 21 *octies* straipsnį, jis nukryptų nuo Teisingumo Teismo praktikos, susijusios su pareiga motyvuoti, nors, atsižvelgdamas į Įstatymo Nr. 241/1990 1 straipsnį, jis privalėtų taikyti Teisingumo Teismo praktiką.

17 Be to, jei iš tikrųjų ši byla susijusi su išimtinai vidaus situacija, atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikėtų nustatyti, ar šis Sąjungos teisės principas, susijęs su pareiga motyvuoti, taip pat turi būti taikomas nacionaliniams administraciniams aktams nacionalinių pensijų srityje.

18 Tokiomis aplinkybėmis *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar nacionalinis teismas, remdamasis nacionalinės teisės aktu, kuriuo išimtinai vidaus situacijų atveju nukreipiama į Europos teisę, gali aiškinti ir taikyti šios teisės nuostatas ir principus nesilaikydamas ar klaidingai taikydamas Teisingumo Teismo praktikoje pateiktą jų išaiškinimą?

2. Ar pagal [Įstatymo 241/1990] 3 straipsnį ir [Sicilijos regioninio įstatymo Nr. 10/1991] 3 straipsnį, atsižvelgiant į [Įstatymo Nr. 241/90] 1 straipsnį, pagal kurį Italijos administracinės valdžios institucijos įpareigojamos taikyti Europos Sąjungos teisės principus laikantis SESV 296 straipsnio 2 pastraipoje ir [Chartijos] 41 straipsnio 2 dalies c punkte numatytos pareigos motyvuoti viešojo administravimo aktus, yra suderinamas su Europos Sąjungos teise toks minėtų nacionalinių nuostatų taikymas ir aiškinimas, pagal kurį paritetiniais pagrindais priimtų, tačiau privalomų aktų, t. y. aktų, susijusių su subjektyviomis teisėmis pensijų srityje, atžvilgiu gali būti netaikoma pareiga motyvuoti, ir ar toks atvejis vertintinas kaip esminio procedūrinio reikalavimo nustatant administracinę priemonę pažeidimas?

3. Ar [Įstatymo Nr. 241/1990] 21 *octies* straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, kaip ji aiškinama administracinių teismų praktikoje, atsižvelgiant į to paties [Įstatymo Nr. 241/1990] 3 straipsnyje ir [Sicilijos regiono įstatyme Nr. 10/1991] įtvirtintą pareigą motyvuoti administracinius aktus laikantis SESV 296 straipsnio 2 pastraipoje ir [Chartijos] 41 straipsnio 2 dalies c punkte numatytos pareigos motyvuoti viešojo administravimo aktus, neprieštarauja [Įstatymo Nr. 241/1990] 1 straipsniui, kuriame numatyta administracinės valdžios institucijų pareiga taikyti Europos Sąjungos teisės principus, ir ar neprieštarauja ir yra priimtinas administracinės valdžios institucijų galimybės papildyti administracinės priemonės motyvus vykstant teismo procesui aiškinimas ir taikymas?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl antrojo ir trečiojo klausimų

19 Visų pirma reikia konstatuoti, kad antrasis ir trečiasis klausimai susiję su ESV sutarties ir Chartijos nuostatų aiškinimu esant, kaip pažymėjo *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana*, išimtinai vidaus situacijai.

20 Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas savo iniciatyva turi patikrinti savo jurisdikciją aiškinti minėtas nuostatas (šiuo klausimu žr. 2010 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Omalet*, C-245/09, Rink. p. I-13771, 10 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

21 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką Teisingumo Teismas turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą, pateiktų dėl Sąjungos teisės nuostatų, tada, kai pagrindinėms bylos aplinkybėms Sąjungos teisė netaikoma, tačiau kai nacionalinėje teisėje daroma nuoroda į minėtas Sąjungos teisės nuostatas siekiant nustatyti išimtinai atitinkamos valstybės narės vidaus situacijai taikytinas taisykles (žr., be kita ko, 2006 m. kovo 16 d. Sprendimo *Poseidon Chartering*, C-3/04, Rink. p. I-2505, 15 punktą; 2007 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *ETI ir kt.*, C-280/06, Rink. p. I-10893, 22 ir 26 punktus; 2010 m. kovo 2 d. Sprendimo *Salahadin Abdulla ir kt.*, C-175/08, C-176/08, C-178/08 ir C-179/08, Rink. p. I-1493, 48 punktą; minėto Sprendimo *Cicala* 17 punktą ir 2012 m. spalio 18 d. Sprendimo *Nolan*, C-583/10, 45 punktą).

22 Iš tiesų Sąjunga tikrai suinteresuota, kad, siekiant išvengti aiškinimo skirtumų ateityje, iš Sąjungos teisės perimtos nuostatos ar sąvokos būtų aiškinamos vienodai, kai reglamentuojant į atitinkamo Sąjungos teisės akto taikymo sritį nepatenkančias situacijas nacionalinės teisės aktų leidėjas priima tokius pačius sprendimus kaip ir priimti pagal minėtą teisės aktą, kad būtų užtikrintas vienodas vidaus ir Sąjungos teisės reglamentuojamų situacijų vertinimas, nesvarbu, kokiomis aplinkybėmis iš Sąjungos teisės perimtos nuostatos ar sąvokos turi būti taikomos (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Salahadin Abdulla ir kt.* 48 punktą; 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *SC Volksbank România,* C-602/10, 87 ir 88 punktus; minėto Sprendimo *Nolan* 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką bei 2013 m. kovo 14 d. Sprendimo *Allianz Hungária Biztosító ir kt.*, C-32/11, 20 ir 21 punktus).

23 Taip yra, kai nagrinėjamos Sąjungos teisės nuostatos pagal nacionalinę teisę yra tiesiogiai ir besąlygiškai taikomos tokioms situacijoms (šiuo klausimu žr. minėtų sprendimų *Cicala* 19 punktą ir *Nolan* 47 punktą).

24 Kalbant apie pagrindinėje byloje nagrinėjamus teisės aktus, Teisingumo Teismas, panašioje byloje gavęs *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* klausimus, kurie yra tokie patys kaip antrasis ir trečiasis klausimai, pateikti šioje byloje, jau turėjo galimybę nagrinėti klausimą, ar Įstatymo Nr. 241/1990 1 straipsnyje yra nuoroda į Sąjungos teisę, kaip tai suprantama pagal minėtą Teisingumo Teismo praktiką, leidžianti Teisingumo Teismui atsakyti į klausimus dėl Sąjungos teisės aiškinimo nagrinėjant išimtinai vidaus ginčus (žr. minėtą Sprendimą *Cicala*).

25 Pastarojoje byloje priimtame sprendime Teisingumo Teismas, remdamasis informacija iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą, ir Italijos vyriausybės, *Regione Siciliana* bei Europos Komisijos Teisingumo Teismui pateiktomis rašytinėmis pastabomis, be kita ko, nusprendė, kad Įstatyme Nr. 241/1990 nėra jokių pakankamai tikslių nuorodų, iš kurių būtų galima padaryti išvadą, kad, kiek tai susiję su pareiga motyvuoti, nacionalinės teisės aktų leidėjas, šio įstatymo 1 straipsnyje darydamas nuorodą į Sąjungos teisės principus, siekė padaryti nuorodą į SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte esančių nuostatų turinį ar juo labiau į kitas Sąjungos teisės taisykles dėl pareigos motyvuoti teisės aktus tam, kad būtų vienodai vertinamos vidaus ir šios teisės reglamentuojamos situacijos. Tokiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas nusprendė, kad neturi jurisdikcijos priimti sprendimo dėl *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* pateiktų klausimų.

26 Teisingumo Teismas visų pirma minėto Sprendimo *Cicala* 23–25 punktuose konstatavo, viena vertus, kad Įstatyme Nr. 241/1990 ir Sicilijos regiono įstatyme Nr. 10/1991 numatytos konkrečios taisyklės, susijusios su pareiga motyvuoti administracinius aktus ir šios pareigos pažeidimu, ir, kita vertus, kad Įstatymo Nr. 241/1990 1 straipsnyje daroma bendra nuoroda į „Bendrijos teisėje įtvirtintus principus“, bet ne konkrečiai į prejudiciniuose klausimuose nurodytą SESV 296 straipsnio antrą pastraipą ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktą ar juo labiau į kitas Sąjungos teisės nuostatas, susijusias su pareiga motyvuoti teisės aktus.

27 Minėto sprendimo 26 ir 27 punktuose Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad negalima teigti, jog SESV 296 straipsnio antra pastraipa ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktas yra tiesiogiai ir besąlygiškai taikomi pagal Italijos teisę, siekiant užtikrinti vienodą vidaus ir Sąjungos teisės reglamentuojamų situacijų vertinimą.

28 To paties sprendimo 28 punkte Teisingumo Teismas pridūrė, kad *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* neteigė, jog dėl Įstatymo Nr. 241/1990 1 straipsnyje numatytos nuorodos į Sąjungos teisės principus būtų netaikomos nacionalinės teisės taisyklės, susijusios su pareiga motyvuoti, suteikiant pirmenybę SESV 296 straipsnio antrai pastraipai ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktui.

29 Šioje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodė, kaip Teisingumo Teismui pateiktose rašytinėse pastabose pažymėjo Komisija, priežasčių, dėl kurių būtų galima paneigti išvadą, kad Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos atsakyti į užduotus klausimus.

30 Taigi sprendime priimti prejudicinį sprendimą pateikta nuoroda į *Consiglio di Stato* sprendimą nėra svarbi. Iš tiesų šis sprendimas susijęs su nacionalinės teisės problemomis ir normomis, kurios skiriasi nuo šioje byloje nagrinėjamų problemų ir normų, nepaisant to, kad minėtas sprendimas susijęs su klausimu, ar Įstatymo Nr. 241/1990 1 straipsnyje yra nuoroda, kaip tai suprantama pagal Teisingumo Teismo praktiką, į SESV 296 straipsnio antrą pastraipą ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktą.

31 Be to, iš *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* nurodytų motyvų grindžiant sprendimą pateikti Teisingumo Teismui tokius pačius klausimus, užduotus byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Cicala*, matyti, kad Įstatymo Nr. 241/1990 1 straipsnyje numatyta nuoroda į Sąjungos teisės principus iš tikrųjų siekiama užtikrinti vienodą vidaus ir Sąjungos teisės reglamentuojamų situacijų vertinimą.

32 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 24 punkte, kadangi nacionalinės teisės aktų nuostatos taikomos siekiant reglamentuoti atitinkamą vidaus situaciją, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamos konkrečios Italijos teisės normos, susijusios su pareiga motyvuoti ir šios pareigos pažeidimo pasekmėmis, atrodo, kad to paties nacionalinės teisės akto nuostata, nukreipiančia į Sąjungos teisę, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, nesiekiama užtikrinti tokio vienodo vertinimo.

33 Iš tiesų vienodas vertinimas užtikrinamas, tik jei nacionalinėje teisėje daroma nuoroda į Sąjungos taisykles yra tiesioginė ir besąlyginė, nepaisant to, kad pagal nacionalinės teisės nuostatas leidžiama nesilaikyti šių taisyklių, kaip jos išaiškintos Teisingumo Teismo (šiuo klausimu žr. 1995 m. kovo 28 d. Sprendimo *Kleinwort Benson*, C-346/93, Rink. p. I-615, 16 punktą; minėto Sprendimo *Poseidon Chartering* 17 ir 18 punktus; minėto Sprendimo *ETI ir kt.* 25 punktą ir minėto Sprendimo *Allianz Hungária Biztosító ir kt.* 21 punktą).

34 Taigi, kadangi nacionalinės teisės aktuose yra tiek konkrečių taisyklių, kaip antai išdėstytų šio sprendimo 4–7 punktuose, kiek tai susiję su pareiga motyvuoti, vidaus teisės klausimui išspręsti, tiek nuostata, nukreipianti į Sąjungos teisės principus, kaip yra pagrindinėje byloje nagrinėjamų nacionalinės teisės aktų atveju, iš šių nacionalinės teisės aktų turi aiškiai išplaukti, kad siekiant išspręsti tokį patį vidaus teisės klausimą turi būti taikomos ne konkrečios nacionalinės teisės taisyklės, o Sąjungos teisės principai.

35 Šioje byloje, atsižvelgiant į sprendime pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* išdėstytus svarstymus, neatrodo, kad Italijos teisės aktų leidėjas norėjo, kalbant apie pareigą motyvuoti, kad išimtinai vidaus situacijoms būtų taikoma SESV 296 straipsnio antra pastraipa ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktas, o ne konkrečios Italijos teisės taisyklės, susijusios su pareiga motyvuoti ir šios pareigos pažeidimo pasekmėmis.

36 *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* taip pat nenurodė duomenų, kuriais remiantis būtų galima daryti išvadą, kad Įstatymo Nr. 241/1990 1 straipsnyje numatyta nuoroda iš tikrųjų daroma į SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte esančių nuostatų turinį ar juo labiau į kitas Sąjungos teisės taisykles dėl pareigos motyvuoti teisės aktus.

37 Tokiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad SESV 296 straipsnio antra pastraipa ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktas yra savaime taikomi tiesiogiai ir besąlygiškai pagal Įstatymo Nr. 241/1990 1 straipsnį tam, kad būtų vienodai vertinamos vidaus ir Sąjungos teisei priskirtinos situacijos. Taigi reikia konstatuoti, kad šiuo atveju Sąjunga nėra tikrai suinteresuota išlaikyti vienodą iš Sąjungos teisės perimtų nuostatų ar sąvokų aiškinimą, nesvarbu, kokiomis aplinkybėmis šios nuostatos ar sąvokos turi būti taikomos.

38 Todėl Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos atsakyti į antrąjį ir trečiąjį prejudicinius klausimus.

Dėl pirmojo klausimo

39 Iš to, kas konstatuota, matyti, kad iš tiesų atsakydamas į pirmąjį klausimą Teisingumo Teismas pateiktų konsultacinio pobūdžio nuomonę bendru klausimu, kuri yra nereikalinga siekiant išspręsti *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* nagrinėjamą ginčą.

40 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateisinamas ne galimybe pateikti konsultacines nuomones bendrais ar hipotetiniais klausimais, bet poreikiu veiksmingai išspręsti su Sąjungos teise susijusį ginčą (žr. 1998 m. kovo 12 d. Sprendimo *Djabali*, C-314/96, Rink. p. I-1149, 19 punktą; 2004 m. kovo 30 d. Sprendimo *Alabaster*, C-147/02, Rink. p. I-3101, 54 punktą ir 2013 m. vasario 26 d. Sprendimo *Åkerberg Fransson*, C-617/10, 42 punktą).

41 Todėl pirmasis klausimas turi būti laikomas nepriimtinu.

42 Tokiomis aplinkybėmis nereikia nagrinėti klausimo, ar *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana*, atsižvelgiant į pagrindinės bylos aplinkybes, yra teismas, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

43 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1. **2012 m. birželio 19 d. sprendimu *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Sicilian* (Italija) pateiktas pirmasis klausimas yra nepriimtinas.**

2. **Europos Sąjungos Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos atsakyti į 2012 m. birželio 19 d. sprendimu *Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana* pateiktus antrąjį ir trečiąjį klausimus.**

Parašai.